

§ 5.

Válečná přírážka podle § 4 tohoto zákona není základem přírážek samosprávných svazků a příspěvků pro ně a nezapočítává se do sumy daně, rozhodné podle platných zákonů pro oprávnění nebo závazky.

O stížnostech do správného výpočtu válečné přírážky rozhoduje s konečnou platností finanční úřad I. stolice (finanční ředitelství).

Válečná přírážka vybírá se v týchž lhůtách jako řádná daň.

Pokud v trestním řízení tvoří podklad pro výměru trestu zkrácená nebo zkrácením ohrožená daň důchodková (z příjmu) za r. 1921, vpočítá se do tohoto podkladu válečná přírážka, vyplývající podle tohoto zákona, jen při přestupcích, jež budou spáchány po vyhlášení tohoto zákona.

Ostatně platí o válečné přírážce obdobně ustanovení o dani důchodkové (z příjmu).

Článek II.

Zaměstnavatelé jsou povinni na vyzvání finančního úřadu I. stolice (finančního ředitelství) daň důchodkovou (z příjmu) předepsanou pro berní léta 1921 až 1923, z platů služebních srazití zaměstnancům při výplatě těchto platů a odvéstí bernímu úřadu v částkách a lhůtách, jež finanční úřad zároveň určí se zřetelem na míru jejich zaměstnání a výdělku. V jednom roku nesmí býti více sraženo, nežli činí předpis za jeden a půl berního roku; srážka není přípustná, nepřesahují-li příjmy zaměstnanců nezabavitelného existenčního minima.

Jestliže by zaměstnavatel nevyhověl výzvě finančního úřadu, ručí osobně za částky, které opomenul srazití a bernímu úřadu odvéstí.

Na základě tohoto ručení na zaměstnavateli požadované částky oznámí tomuto finanční úřad I. stolice platebním vyzváním, proti němuž lze podatí rekurs k zemskému finančnímu úřadu.

Pravoplatně uložené placení budiž vymáháno týmiž orgány a týmž způsobem, jako se vymáhají daně přímé.

Článek III.

§ 2, čís. 14., zák. čl. XXII:1875 mění se pro berní léta 1921 až 1923 takto:

Úrokové a životní důchody, které nepřevyšují 6000 Kč, když úhrnný příjem dotčené

strany beze srážky dluhů nepřesahuje zmíněné částky.

Článek IV.

Daň majetková zavedená zákonem článkem XXXII:1916 a upravená zákonem článkem IX:1918, dále daň zároková IV. třídy (zákonem článkem XXIX:1875 s pozdějšími dodatky), jakož i všeobecná státní důchodková přírážka k této dani (zákonem článkem XLVII:1875 a zákonem článkem XLVI:1883) nevybírají se pro berní léta 1921 až 1923.

Článek V.

Zákon tento, který platí pouze na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
za ministra Hanačíka.

295.

Zákon ze dne 12. srpna 1921

o poplatku ze služebních smluv.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Za udělení (propůjčení, jmenování, zmocnění, volení a pod.) úřadů (církevních, obročí, funkcí) a přijetí do stálých neb opětovných služeb platí se roční paušál $\frac{1}{2}\%$ ze všech požitků (peněžitých i nepeněžitých), spojených s takovými úřady a službami beze zření na to, kdy se udělení to stalo a jaké změny na požitcích byly provedeny.

Stalo-li se udělení úřadu nebo přijetí do služby v cizině, podléhá poplatku, týká-li se úřadu nebo služby na území republiky Československé.

§ 2.

Služby dělníků, čeledí a živnostenských pomocných pracovníků nepodléhají tomuto paušálu. K živnostenským pomocným pracovníkům se nepočítají osoby, které pro vyšší služebné výkony jsou ustanoveny obyčejně s ročním nebo měsíčním služným, jako: úředníci, dílvedoucí, mistři, mechanikové, faktoři,

účetní, pokladníci, výpravčí, kreslič, chemikové a pod.

§ 3.

Stvrzení požitků uvedených v §u 1 je prosto poplatku kvitacího.

§ 4.

Platební povinnost stíhá obě smluvní strany, každou do polovice; zaměstnavatel ručí za celý paušál, jest však oprávněn částku připadající na zaměstnaného při výplatě požitků si sraziti.

Poplatek odvádějí přímo bez vyměření zaměstnavatelé, pokud se týče fondy, na jejichž účet požitky ty jdou, ve zpětných lhůtách, ustanovených nařízením. Základem poplatným jest úhrnný obnos poplatných požitků, vyplacených v příslušné lhůtě.

Roční obnos těchto požitků budiž v bilancích zvlášť účtován. Nařízení určí i způsob, jakým se má poplatek zapraviti.

Nemá-li zaměstnavatel (fond) bydliště nebo pobytu (sídla) v tuzemsku, platí paušál zaměstnaný.

§ 5.

Osvobození od tax a poplatků, stanovené ve čl. V. zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 2 Sb. z. a n. r. 1920 (platné podle §u 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 269 Sb. z. a n., i na Slovensku a v Podkarpatské Rusi) rovněž i jiná speciální osvobození od poplatků služebních zůstávají i nadále v platnosti.

§ 6.

Jiné služební smlouvy, než které spadají pod ustanovení §u 1, podléhají poplatku jen tehdy, byla-li o nich sepsána právní listina, a to:

a) jako smlouvy kupní, je-li pracovník podle smlouvy povinen dodat i látku;

b) podle stupnice II. podle výše umluvené mzdy. Záleží-li mzda v opětovných dávkách, vypočítá se poplatný základ podle poplatkových ustanovení, platných pro takovéto dávky; je-li smluvna mzda podle počtu kusů nebo podle rozměru a pod., je poplatným základem cena celé smluvené práce.

Smlouvy o přijetí učně do učení jen za vyučenou a za stravu nepodléhají poplatku.

Komunity, které pro úřad představeného nebo pro jiné funkce nemají zvláštních služebních příjmů, odvádějí 1/2% ročně z čistých

ročních příjmů komunity ve zpětných lhůtách, stanovených nařízením, a to od volby, následující bezprostředně po začátku působnosti tohoto zákona; až do té doby platí se posavadní poplatek.

§ 7.

Nebyl-li poplatek zapraven včas nebo správným obnosem, nastává povinnost platiti úroky z prodlení z částky včas neodvedené. Mimo to může býti předepsáno zvýšení až do výše dvojnásobného poplatku a při úmyslném zkrácení poplatku až do výše pateronásobného poplatku, který státu ušel nebo byl by unikl. Tento násobek platí i pro trestní řízení důchodkové, bylo-li zavedeno.

§ 8.

Platební rozkazy na zkrácený poplatek a na pokuty podle předchozích paragrafů vydávají okresní finanční ředitelství, pokud se týče poplatkové úřady, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství. O rekursech rozhoduje v jediné a poslední stolici zemské finanční ředitelství, ve Slezsku finanční ředitelství, na Slovensku generální finanční ředitelství a na Podkarpatské Rusi finanční referát zemské politické správy (finanční zemská správa).

Žádosti za vrácení poplatku omylem přepaceného podati lze do tří let u úřadů příslušných ku předpisu zkráceného poplatku a pokut.

§ 9.

Pro lhůty rekursní, rekursní řízení a promlčení platí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku se zeměmi k nim administrativně přivtělenými táž ustanovení jako pro jiné poplatky, na Slovensku a Podkarpatské Rusi ustanovení zákona z 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., k §§ 21 a 45 zákona z 11. prosince 1919, čís. 658 Sb. z. a n.

§ 10.

Saz. pol. 86/40 zákona z 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., a saz. pol. 87 uh. popl. zákona se ruší, rovněž § 11 uh. zák. čl. XXVI. z r. 1881. Dále vylučují se služební smlouvy z působnosti ustanovení §u 6, lit. a), zákona ze 7. ledna 1920, č. 31 Sb. z. a n., a § 6, lit. a), vládního nařízení z 24. června 1920, č. 403 Sb. z. a n. Ostatních ustanovení poplatkových, pokud tomuto zákonu neodporují, dlužno užíti obdobně i pro poplatky podle tohoto zákona.

§ 11.

Byl-li z poměrů služebních, poplatných dle tohoto zákona, zapraven služební poplatek dle stupnice zvýšené v § 1, lit. b), zákona ze dne 7. ledna 1920, čís. 31 Sb. z. a n. (na Slovensku a Podkarpatské Rusi ve spojení s vládním nařízením ze dne 24. června 1920, čís. 403 Sb. z. a n.), vpočítá se do paušálu, stanoveného v § 1 tohoto zákona, částka převyšující obnos, jaký by dle paušálu toho případu na dobu trvání dotyčného služebního poměru za účinnosti zákona ze dne 7. ledna 1920, č. 31 Sb. z. a n.

Na tento obnos paušálový omezuje se povinnost platební dle zákona ze dne 7. ledna 1920, č. 31 Sb. z. a n., v těch případech, ve kterých poplatek dle zákona toho dosud nebyl vyměřen, nebo byl sice vyměřen, ale nikoliv zaplacen. Stalo-li se tak zanedbáním ohlašovací nebo platební povinnosti, platí se úroky z prodlení od splatnosti vyměřeného poplatku, pokud se týče jiného zanedbání povinnosti platební neb ohlašovací.

Nárok na včítání dlužno uplatnití do jednoho roku od počátku účinnosti tohoto zákona. Doplatek dle druhého odstavce tohoto paragrafu jest splatným do 4 měsíců od počátku účinnosti tohoto zákona.

§ 12.

Účinnost tohoto zákona počíná prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
za ministra Hanačíka.

296.

Zákon ze dne 12. srpna 1921,

kterým se pozměňují ustanovení §§ 32, 33, 34, 35, 40, 45, 48 a 49 zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 260 Sb. z. a n., o úpravě uhelného hospodářství.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

§ 32 uvedeného zákona se pozměňuje a má napříště zníti:

Za vytěžené uhlí jest podnikatel dolu povinen zapraviti finanční pokladně dávku ve výši 30% ceny, stanovené podle § 5 s vyloučením částky, vypadající na tuto dávku. Do této ceny nepočítají se příplatky rázu přechodného a určené pro zvláštní účel, podle § 5 úředně stanovené.

Prodá-li podnikatel dolu uhlí za cenu vyšší než úředně stanovenou, anebo nebyly-li ceny uhlí dle § 5 úředně stanoveny, jest zapraviti dávku ze skutečné prodejní ceny, bez újmy případného trestního stíhání.

Není-li cena dle § 5 úředně stanovena, a je-li skutečná prodejní cena nižší než cena obvyklá za uhlí téhož druhu u téhož podnikatele, jest zapraviti dávku dle této poslední ceny; nelze-li tuto cenu zjistiti nebo považuje-li ji finanční úřad v porovnání s cenami obecně obvyklými za příliš nízkou, může finanční úřad požádati onen úřad, který je příslušným pro stanovení uhelných cen, aby stanovil obchodní cenu tohoto uhlí, a dle této ceny se pak zapravuje dávka.

Částku vypadající na uhelnou dávku lze z prodejní ceny srážeti jen v tom případě, když bylo vyhověno předpisům pro zapravování dávek.

Prodeji rovná se každý jiný způsob upotřebení uhlí, pokud není toto upotřebení osvobozeno od dávky dle § 34.

Povinnost k zapravení této dávky vzniká vypravením uhlí z dolu neb upotřebením jeho uvnitř důlního podniku k účelům jiným než uvedeným v § 34.

Článek II.

§ 33 uvedeného zákona se pozměňuje a má napříště zníti:

Bylo-li uhlí odevzdáno na dole provozované koksově, briketově (buletárně) nebo jiné provozovně pro další zpracování (zhodnocení), zapravuje se uhelná dávka zpravidla z uhlí k tomu použitého; podnikatel jest povinen učiniti na vlastní náklad opatření, potřebná ke zjišťování množství tohoto uhlí. K žádosti podnikatele může ministerstvo financí povolit zapravování dávky z vyrobeného paliva, při čemž povinnost k zapravování dávky vzniká vypravením paliva ze závodu.

Bylo-li uhlí převezeno ke zpracování podle odst. 1. na jiný závod, jest zaplatiti uhelnou dávku podle § 32, odst. posl.